

række myndigheder om udvalgets betænkning. Handelsministeriet har i overensstemmelse med udtalelser fra Danmarks Rederiforening, Grosserer-Societetets komité, Provinshandelskammeret og Industrirådet anbefalet, at Danmark, uanset de mangler konventionen er behæftet med, snarest ratificerer denne.

Efter at der er gennemført en garantiordning for danske private investeringer i udviklingslandene, har udenrigsministeriet ligeledes lagt vægt på, at Danmark snarest ratificerer konventionen. Udenrigsministeriets indstilling må også ses på baggrund af, at en lang række udviklingslande, særlig i Afrika, allerede har deponeret ratifikationsdokumenterne i Verdensbanken.

Efter gældende ret kan voldgiftsavgørelser ikke uden videre fuldbyrdes. Bliver spørgsmålet om at fuldbyrde en voldgiftskendelse aktuelt, må der først tilvejebringes en dom ved de almindelige domstole. Ratifikation af konventionen forudsætter derfor, at der ved lov tilvejebringes hjemmel for umiddelbar fuldbyrdelse af de afgørelser vedrørende pengeforpligtelser, der træffes i henhold til konventionen.

Den ovennævnte betænkning fra justitsministeriets voldgiftsudvalg indeholder et udkast til en lov om voldgift, der i § 8 bemyndiger justitsministeren til at bestemme, at udenlandske voldgiftskendelser under forudsætning af gensidighed skal anerkendes her i landet med bindende virkning og fuldbyrdes. Spørgsmålet om, hvorvidt der bør indføres en lovgivning om voldgift, og hvorledes en eventuel lovgivning bør udformes, er imidlertid fortsat genstand for overvejelse. Da det må anses for at være af væsentlig betydning, at Danmark snarest ratificerer konventionen, har man ikke ment at burde afvente afslutningen af disse overvejelser, men har fundet det rigtigst at gennemføre de fornødne regler ved en særlig lov.

Lovforslaget vil antagelig ikke medføre udgifter for statskassen. Såfremt centrets udgifter ikke kan dækkes gennem gebyrer for benyttelsen af dets faciliteter eller gennem andre indtægter, skal stater, der er medlem af verdensbanken, dog efter konventionens art. 17 betale det overskydende beløb.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Ifølge konventionens art. 54 skal en kontraherende stat anerkende en kendelse afsagt i henhold til konventionen som bindende. Ifølge art. 53, stk. 2, skal under kendelse medregnes enhver afgørelse vedrørende fortolkning, revision eller ophævelse af en kendelse i henhold til artiklerne 50, 51 og 52.

Til § 2.

Til stk. 1. Ifølge art. 54 skal en kontraherende stat inden for sit territorium fuldbyrde pengeforpligtelser pålagt ved en kendelse, som var den en endelig afgørelse truffet af en domstol i denne stat.

Til stk. 2. Bestemmelsen svarer til konventionens art. 50-52, hvorefter en kendelses fuldbyrdelse kan — og i visse tilfælde skal — udsættes i anledning af en anmodning fra en af parterne om fortolkning, revision eller ophævelse af kendelsen.

Til § 3.

Ifølge § 54 skal en part, som søger anerkendelse eller fuldbyrdelse inden for en kontraherende stats territorium, forsyne den kompetente myndighed med en af generalsekretæren bekræftet kopi af kendelsen. Fuldbyrdelse af kendelsen skal i øvrigt følge de regler, som gælder for fuldbyrdelse af domstolafgørelser i den pågældende stat.

I overensstemmelse hermed bestemmes i § 3, at begæring om fuldbyrdelse skal indgives til fogeden og være ledsaget af en udskrift, der er bekræftet af generalsekretæren. Endvidere bestemmes det — i lighed med anden tilsvarende lovgivning — at fogeden kan kræve, at der vedlægges en bekræftet oversættelse af kendelsen eller afgørelsen.

Til § 4.

Ifølge konventionens kap. 1, afsnit 6, tilkommer der centret samt en række personer med tilknytning til centret eller de sager, der behandles efter konventionens regler, visse nærmere angivne immuniteter og privilegier.

Efter lov nr. 72 af 7. marts 1952 om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m. m., kan der ved mellemfolkelig overenskomst indrømmes en række nærmere angivne organisationer og personer de rettigheder og immuniteter, der er nødvendige for opfyldelse af organisationens formål og for sikringer af den uafhængige udførelse af de dermed forbundne hverv.

Da denne lov imidlertid ikke omfatter alle de personer, der i henhold til konventionen skal tillægges rettigheder og immuniteter, har det for at gennemføre konventionens bestemmelse været nødvendigt med en ny lovbestemmelse.

Til § 5.

Loven foreslås umiddelbart gjort anvendelig for Grønland, medens der for Færøernes vedkommende på sædvanlig måde skal forhandles med det færøske hjemmestyre.